

L.

Udkast til Lov

om

Maaden, hvorpaa Bekjendere af den mosaiske Tro skulle edfæstes inden Retten.

Indsendt af den 10de Mai 1843

§ 1.

Naar Bekjendere af den mosaiske Tro inden Retten skulle tages i Ed, skal Dommeren forinden Edens Afkæggelse indstærpe den Sværgende Edens Hellighed og Vigtighed ved den nærværende Lov vedfælede Formaningstale, hvorefter den Sværgende, idet han opløfter den høire Haand, har at bekræfte sit Udsagn med følgende Ord: „Dette bekræfter jeg under min Saligheds Ed, saasandt hjælpe mig Gud, Himmels og Jordens Skaber.“

§ 2.

Forordningen af 10de Mai 1843 angaaende Maaden, hvorpaa Bekjendere af den mosaiske Tro for Fremtiden skulle edfæstes, ophæves.

Den i § 1 af nærværende Lov omhandlede Formaningstale, i hvilken der iøvrigt, naar Nogen skal aflægge Ed som Part, vil være at foretage den fornødne Forandring i den Periode, der begynder med Ordene: „Den Sværgende forsikker, at han har udsagt Sandhed,“ lyder saaledes:

„Hvert Menneske, hvem det af den lovlige Ret paalægges at edfæste sit Udsagn, skal betænke, at ligesom vi Alle skulle vandre i Sandhed og tale i Sandhed, og vort Ja og Nei skal være oprigtigen ment, som Ordene lyde, saaledes har Øvrigheden, som er forordnet af Gud, Ret til at kræve Ordet stadfæstet med

Ed, paa det at Sagen kan blive vis og afgjort. Han skal betænke, at det ikke er et ligegyldigt Ord, der gaaer over hans Læber, men et høist alvorligt og vigtigt, og at han ingen Undskyldning kan have i at være bleven overilet, thi han er strengt opfordret til at overveie, hvad han siger, saa at hvad han deri synder, det synder han med Vidende og Forsæt. Den Sværgende forsikker, at han har udsagt Sandhed, den rene og fulde Sandhed, saa at han Intet har forklaret, som han ikke vidste, og Intet forbulgt af, hvad han vidste til Ophugning angaaende det, hvorom hans Forklaring blev æffet, ei heller har brugt nogen Forbeholdenhed, men oprigtigen taget Ordene i den Mening, hvori han vidste, de bleve forstaaede.

Han staaer for Menneskers Dom, som haardeligen ville straffe den Menneske, naar Gud lader Sandheden komme for Lyset, og Alles Hjerter ville tilslukke sig for den, som er mærket med en Meneders forfærdelige Navn. Han staaer for den alvidende Guds Rask, som seer i det skjulte, og betaler aabenbare, som lod Forhandelse udgaae, at den skal komme til Thyens Hus, og til dens Hus, som sværges falskeligen ved hans Navn.

Den, som her stedes til Ed, rækker sin høire Haand mod Himmelen, hvilket betyder, at han kalder den alvidende Gud til Vidne, saa at, dersom han sværges falskeligen, har han fræsagt sig al Naade, Betsjærmelse og Betsig-